

Ionel Fernic s-a născut la 29 mai 1901 în Târgoviște. După absolvirea școlii primare luterane din București și a liceului Vasile Alecsandri din Galați, a urmat cursurile Conservatorului din Capitală, pe care le-a finalizat în anul 1924. Încă din studenție (1919) a compus nemuritoarea romanță Cruce albă de mesteacăn, una din cele mai cunoscute și îndrăgite melodii din întreg repertoriul autohton. După absolvirea Conservatorului, Ionel Fernic și-a îndeplinit stagiul militar la Școala de ofițeri de rezervă de Infanterie din Ploiești, oraș în care a mai rămas câțiva ani, dezvoltându-și pasiunea pentru muzică, compunând și cântând în diverse locuri, printre care și cinematograful Modern.

De asemenea, a publicat articole în presa prahoveană și a fondat revista satirică Să nu te superi că te-njur. Din anul 1931, Ionel Fernic se mută la București unde își desăvârșește activitatea componistică dând publicului interbelic peste 400 de cântece (tangouri, valsuri, melodii de muzică ușoară și de petrecere) de mare succes, devenite în timp șlagăre de neuitat, apreciate și interpretate și azi de soliștii contemporani.

Spre exemplificare, vom înșirui în cele ce urmează (într-o ordine aleatorie) câteva dintre cele mai cunoscute și îndrăgite melodii nemuritoare compuse de Ionel Fernic: La umbra nucului bătrân, Îți mai aduci aminte doamnă?, Aprinde o țigară, În ochii tăi fermecători, Nunuța, Adio doamnă, Scrisoare de amor, Mai spune-mi încă odată, Pentru tine am făcut nebunii, Dă-mi mâinile să le sărut, Aș vrea să uit, Minte-mă, Suflecată pân' la brâu, Crucea albă de mesteacăn (de care deja am amintit) și nu în ultimul rând, Iubesc femeia - șlagăr aflat pe primele locuri în absolut toate topurile celor mai valoroase melodii românești ale tuturor timpurilor.

Ionel Fernic a scris muzica sa pe versurile unor cunoscuți textieri sau poeți ai vremii, precum Artur Enășescu, Nicolae Kirițescu, Aurel Felea, Ion Minulescu, Cincinat Pavelescu ș.a., iar melodiile sale au fost interpretate (și înregistrate pe discuri) de cei mai valoroși cântăreți ai epocii interbelice: Cristian Vasile, Jean Moscopol, Titi Botez, Zavaidoc, Ionescu Gion, Dorel Livianu, Petre Alexandru, Ion Luican ș.a. După război, în perioada comunistă, șlagărele lui Ionel Fernic au fost reluate și cântate de îndrăgiți soliști ai epocii, precum: Ioana Radu, Mia Braia, Dorina Drăghici, Doina Badea, Gică Petrescu ș.a., parte din acestea fiind înregistrate și pe discuri Electrecord, iar în prezent și pe CD-uri de colecție.

În paralel cu activitatea muzicală prestigioasă, Ionel Fernic, pasionat de aviație, influențat de vărul său primar, inginerul George Fernic (aviator de renume, decedat în 1930 într-un accident tragic la un miting aviatic de la Chicago, SUA) s-a dedicat și acestui domeniu. În 1935 a absolvit școala de pilotaj de la Băneasa, primind brevetul de zburător. De asemenea, Ionel Fernic a practicat și parașutismul, fiind decorat în 1938 de Carol al II-lea cu Ordinul Virtutea aeronautică. În această calitate, a fost numit directorul Aerodromului din Cernăuți, loc în care se găsea și la data de 22 iulie

1938.

În această zi fatidică, Ionel Fernic s-a îmbarcat ca pasager în avionul de linie al companiei poloneze Lot care, făcea cursa Varșovia-Cernăuți-București, spre a ajunge în Capitală, pentru a participa la funeraliile Reginei Maria. Din păcate, deasupra pădurii Negrileasca din apropierea satului Stulpicani, jud. Suceava, avionul s-a prăbușit. În catastrofă și-au pierdut viața toți cei 14 călători și membrii echipajului, între decedați fiind și atașatul militar al Japoniei la Varșovia și îndrăgitul compozitor român. Astfel, s-a frânt la numai 37 de ani firul vieții talentatului și visătorului muzician și aviator, romantic incurabil, supranumit în epocă și Compozitorul înălțimilor sau Trubadurul zărilor albastre.

Rămășițele pământești ale lui Ionel Fernic au fost incinerate la Crematoriul Șerban Vodă din București în prezența multor colegi îndurerăți, care l-au omagiat printr-o demonstrație de zbor comemorativ deasupra Capitalei. Ionel Fernic a lăsat în urmă nenumărate melodii nemuritoare care, grație tehnicii moderne se ascultă cu plăcere și azi de iubitorii muzicii din toate generațiile.

Horățiu Măndășescu

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*